

**НАЦРТ ЗАКОНА
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА
ЗАКОНА О ВРАЋАЊУ ОДУЗЕТЕ ИМОВИНЕ И ОБЕШТЕЋЕЊУ**

Члан 1.

У Закону о враћању одузете имовине и обештећењу („Службени гласник РС”, бр. 72/11, 108/13 и 142/14), у члану 2. тачка 28) речи: „(„Службени лист ФНРЈ”, број 9/47)” замењују се речима: „(„Службени гласник НРС”, бр. 9/47 и 58/54)”.

Члан 2.

У члану 3. после тачке 2) додаје се тачка 2а) која гласи:

„2а) под „одузетим предузећем“ подразумева се ортакчко друштво, командитно друштво, друштво са ограниченом одговорношћу, акционарско друштво и други одговарајући облик организовања привредне делатности, које је по важећим прописима у време одузимања било у обавези да сачињава завршни рачун са билансом активе и пасиве, а које је одузето по прописима из члана 2. овог закона;”.

Тачка 13) брише се.

Тачка 14) мења се и гласи:

„14) појмови: грађевинско земљиште и врсте грађевинског земљишта (изграђено, неизграђено и др.) објекат, зграда, економски објекат, грађење, реконструкција, доградња, адаптација и санација, и други грађевински појмови из ове области тумаче се и примењују у складу са прописима који уређују планирање, изградњу објеката и грађевинско земљиште.”.

Члан 3.

У члану 5. став 1. тачка 2) после речи: „следбеник“ додају се запета и речи: „као и друштво односно удружење у чију корист је задужбина основана, односно његов правни следбеник”.

У тачки 5) после речи: „условом” додају се речи: „постојања дипломатског или законског ”.

Члан 4.

У члану 9. после става 3. додаје се став 4. који гласи:

„У случају продаје правног лица или имовине у поступку стечаја или приватизације, обвезници враћања су правно лице које је продато, односно купац имовине у поступку стечаја или приватизације, као и њихови правни следбеници.”

Члан 5.

У члану 15. после става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Уколико се враћа део имовине, враћа се у сусвојину.”

Члан 6.

У члану 18. став 1. тачка 5) реч: „имовини” замењује се речју: „својини”.

У тачки 9) речи: „имовина или капитал” замењују се речју: „својина”, а после речи: „приватизација” додају се запета и речи: „као и непокретна имовина на којој је право својине стечено на основу билатералних међународних уговора потврђених од стране Скупштине Републике Србије”.

У тачки 10) реч: „имовину” замењује се речју: „својину”, а после речи: „продати у поступку стечаја”, додају се речи: „до доношења решења по захтеву за враћање имовине”.

Члан 7.

У члану 20. став 1. реч: „извршности” замењује се речју: „коначности”.

Члан 8.

У члану 21. после става 4. додаје се став 5. који гласи:

„Уколико је непокретност која се може вратити оптерећена хипотекарним теретом, може се вратити друга одговарајућа непокретност чија вредност одговара вредности непокретности која се може вратити.”

Члан 9.

У члану 22. после става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Изузетно од става 2. овог члана може се вратити део изграђеног грађевинског земљишта, осим дела испод објекта и дела који служи за редовну употребу тог објекта, уколико се на преосталом делу катастарске парцеле могу формирати једна или више грађевинских парцела, а све у смислу прописа којим се уређује просторно планирање, изградња и грађевинско земљиште.”

У досадашњем ставу 3. који постаје став 4. речи: „законом којим се уређује” замењују се речима: „прописима који уређују”, а после речи: „локацијској” додају се запета и речи: „односно грађевинској”.

У досадашњем ставу 4. који постаје став 5. речи: „законом којим се уређује” замењују се речима: „прописима који уређују”, а реч: „власници” замењује се речима: „обвезници враћања”.

Досадашњи став 5. који постаје став 6. мења се и гласи:

„Изузетно од ст. 4. и 5. овог члана, враћа се неизграђено грађевинско земљиште у случају када је након ступања на снагу закона изменом планског акта брисана, односно промењена намена земљишта из ст. 4. и 5. овог члана.”

Досадашњи ст. 6. и 7. бришу се.

Члан 10.

У члану 23. став 2. мења се и гласи:

„Власник објекта или власник на посебном физичком делу зграде, без обзира на време изградње објекта, који је у време подржављења био власник на грађевинском земљишту на коме је тај објекат изграђен, остварује право својине, односно сусвојине на том грађевинском земљишту.”

Став 3. мења се и гласи:

„Бившем власнику који је носилац права коришћења на неизграђеном грађевинском земљишту у државној својини, грађевинско земљиште се враћа у својину.”

Члан 11.

У члану 24. став 2. мења се и гласи:

„Ако је одређено некомасирано државно пољопривредно земљиште земљиште које је предмет захтева бившег власника у функцији обезбеђивања стратешких инвестиција у републици србији, бившем власнику се може вратити и друго одговарајуће пољопривредно земљиште на подручју истог управног округа.”

После става 2. додају се ст. 3. – 8. који гласе:

„Ако је одређено некомасирано државно пољопривредно земљиште земљиште које је предмет захтева бившег власника у функцији обезбеђивања стратешких инвестиција у републици србији, бившем власнику се може вратити и друго одговарајуће пољопривредно земљиште на подручју истог управног округа.

Власник система за наводњавање, односно одводњавање, изграђеног у складу са законом, који је у функцији на дан ступања закона на снагу (у даљем тексту: систем) задржава сва права која су му припадала по основу власништва над системом на дан коначности решења о враћању пољопривредног земљишта које се наводњава из система, а нарочито:

- 1) права из уговора о закупу предметног земљишта која му припадају по основу власништва над системом, који остаје на снази до истека уговора о закупу, али не дуже од пет година од коначности решења о враћању имовине, с тим што се бивши власник и власник система могу и друкчије споразумети;
- 2) право пречег закупа враћеног пољопривредног земљишта које се наводњава из система на дан коначности решења о враћању;
- 3) право прече куповине враћеног пољопривредног земљишта које се наводњава из система на дан коначности решења о враћању.

Уколико је одузето пољопривредно земљиште било предмет комасације, односно арондације бившим власницима вратиће се комасирано, односно арондирано земљиште на подручју катастарске општине на којој је спроведена комасација, односно арондација, односно на комасираном подручју катастарске општине на подручју исте јединице локалне самоуправе у којој има земљишта за враћање у натури.

Ако нема расположивог земљишта на подручју исте јединице локалне самоуправе, бившим власницима ће се вратити земљиште које је било предмет комасације, на подручју суседне јединице локалне самоуправе.

Ако нема расположивог земљишта на подручјима из става 5. овог члана, бившим власницима ће се вратити земљиште на подручју катастарске општине у истом округу, у којој је спроведена комасација.

На враћање пољопривредног земљишта које је било предмет комасације, односно арондације, у смислу овог члана, сходно ће се примењивати критеријуми утврђени тачком 1. (Рачунање обрачунског фактора „Ф” за прелазак са једне на другу катарстарску класу код враћања земљишта) и тачком 3. (Свођење површина

парцела различитих катастарских класа на површину прве катастарске класе њива са рекапитулацијом стања у исказу идентификације) у оквиру главе II (Обрада података и рачунање елемената за пренос враћених парцела на терен) Техничког упутства за извођење геодетско-техничких радова у поступку враћања земљишта које је саставни део Уредбе за спровођење Закона о начину и условима признавања права и враћању земљишта које је прешло у друштвену својину по основу пољопривредног земљишног фонда и конфискацијом због обавезног откупа пољопривредних производа („службени гласник РС” бр. 41/91, 44/91, 4/92, 8/97 и 103/03), ако нису у супротности са одредбама овог закона.

Ближи критеријуми и поступак предлагања катастарских парцела за враћање земљишта које је након одузимања било предмет комасације, односно арондације земљишта, као и другог одговарајућег земљишта уколико је одређено некомасирано пољопривредно земљиште у функцији обезбеђивања стратешких инвестиција у Републици Србији, утврдиће се уредбом Владе.”

Члан 12.

У члану 25. став 1. тачка 1), после речи: „тог објекта” бришу се запета и речи: „односно ако је на комплексу земљишта изграђен већи број објеката који су у функцији на дан ступања на снагу овог закона - површина земљишта која економски оправдава коришћење тих објеката”.

Тачка 2) брише се.

Досадашња тачка 3) постаје тачка 2).

Члан 13.

У називу члана 26. речи: „Право коришћења” замењују се речју: „Коришћење”.

У члану 26. реч: „извршности” замењује се речју: „коначности”.

Члан 14.

У члану 28. став 1. мења се и гласи:

„У случају када су одузете непокретности које су биле у власништву подржављеног предузећа, бившем власнику предузећа, односно његовим законским наследницима, враћају се у својину непокретности које су биле у својини подржављеног предузећа у сразмери са уделом у власништву које је бивши власник предузећа имао у подржављеном предузећу у моменту одузимања.”

У ставу 2. речи: „из става 1. овог члана” бришу се.

Члан 15.

Члан 34. мења се и гласи:

„Члан 34.

За одузета предузећа, основица обештећења је вредност чисте активе (укупна актива умањена за обавезе), валоризоване на основу паритета динара према америчком долару на дан одузимања и паритета динара према америчком долару на

дан утврђивања основице, при чему се узима у обзир просечно повећање доларских проивођачких цена у том периоду.

Вредност чисте активе одузетог предузећа из става 1. овог члана утврђује се на основу биланса који је сачињен на основу прописа важећег у време одузимања, а којим је утврђена вредност активе и обавеза са стањем на дан одузимања или са последњим стањем које претходи дану одузимања.

Уколико је одузето предузеће било предмет ликвидације по прописима из члана 2. овог закона, вредност се утврђује на основу биланса предвиђеног тим прописима.

Уколико за одузета предузећа није од стране подносиоца захтева достављен биланс из ст. 2. и 3. овог члана, нити се исти може службено прибавити из надлежних архива, основица обештећења је вредност последњег регистрованог основног капитала, односно главнице у односу на дан одузимања, валоризованог на начин из става 1. овог члана.

Изузетно, уколико се вредност основице обештећења не може утврдити на начин из ст. 2. до 4. овог члана, вредност основице ће се утврдити у висини вредности утврђене у акту о одузимању, записника о преузимању предузећа и других исправа државних органа, валоризоване на начин из става 1. овог члана.

За одузето предузеће које има сувласнике, вредност предмета обештећења дели се на сувласнике сразмерно учешћу у власништву на том предузећу.

У случају одузимања акција, односно удела једног или више сувласника предузећа, сматра се да је, у смислу овог закона, одузет део предузећа, па се вредност предмета враћања утврђује сходном применом става 6. овог члана.

Начин и методологију утврђивања вредности одузетог предузећа, односно дела предузећа, као и начин утврђивања просечног повећања доларских проивођачких цена, ближе ће се уредити актом владе.

У случају остваривања права на враћање, односно обештећење непокретности које су биле у својини подржављеног предузећа у складу са одредбама члана 28. став 1. овог закона, бивши власник, односно његови законски наследници, немају право на обештећење за одузето предузеће у складу са одредбама овог члана.”

Члан 16.

У члану 38. после става 3. додаје се став 4. који гласи:

„Уколико је по одредбама овог закона дошло до успостављања сусвојине корисника и обвезника враћања, трошкове развргнућа сувласничке заједнице сноси корисник.”

Члан 17.

У члану 45. реч: „легализације” брише се.

Члан 18.

У члану 62. после става 4. додаје се став 5. који гласи:

„Изузетно од става 4. овог члана, акт отуђења и оптерећења имовине није ништав уколико је имовина продата у поступку стечаја или приватизације.”

Члан 19.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.